

ΒΟΥΛΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πέμπτον ἀριθμούντες χρόνον
την κλεινήν αἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κ' ἑννακόσια δέκα
κι' ὅλα τὰ σαθὰ πελέκα.

Ἐννέα τοῦ Γενάρη
πῆν οἱ καλεκατζέροι.

Χίλια πέντε κ' ἑκατό,
μέσα οὐ χορὸς πετό.

Τοῦ Παρνασσῶν χορὸς ὀλίγον χλιαρὸς.

Λοιπὸν ἀδιαφέρει
γιὰ τῆλλα, Περικλέτο,
κι' ἔμπρός εἰς τὸ παρῆγο
τοῦ Παρνασσῶν προχῶρει
νὰ ἔξῃ χορὸ κ' ἔφτο.

Σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
μοῦ φάλλεις γιὰ χορὸ,
Ἐτά περασμένα χρόνι,
δευτέρα τοῦ Γενάρη
οἱ Παλατισὸ σακλῖνα
πέτορας, κοκκαλιέρη.

Τώρα τὰ δῶ σου μάτῃ
τὰ στρέφεις στὰ Παλάτῃ
κι' ἐν τούτοις— ἀμμένα!
τὰ βλέπεις οραλισμένα.

Κανεὶς καὶ τώρα κρότος,
μόνον σῆγῃ καὶ σῆστος
ἐπικρατεῖ σ' ἐκεῖνο,
κι' ἐγὼ τὰ μάτῃ κλείνω.

Μ' ἔποτες χολαίς
μὲ τούσα ποῦ μου λῆς,
Με σὺγκινεὶς πολὺ.

Φωτῆ τὸ πυρπολεῖ
κι' ἀπὸ φωτῆς ἐσομένο
καπνὸν κ' ἐκ καμμένο.

Κι' ἔμπερ' αὐτοὺς καπνοὺς
ἐκείνου τοῦ πυρὸς
τοὺς χρόνους τοῦο κερταρῶ
θυμῆσαι βλῆρας.

Τι λούσι κ' κλέμερ,
τὴ χάρις περισσή..
θυμῆσαι κασιδιάρη,
ποῦ πῆγαινε καὶ οὐ

Δὲν θυμῆσαι βρε τούλα,
ὅπου σὺν μπορούσας
ἀνεδαίναμε μαζὶ,
πέντε πέντε τὰ σαλαί;

Τῆς ἐξέχασες τῆς σάλας,
τῆς παθόρηαις, τῆς μεγάλαις,
τοῦ χορὸ τῆς πεταλούσαις;

Τὰ θυμῆσαι, μισρὲ,
τὰ βασιλικὰ κρόρ,
ποῦ τρεχαμ αἰ φαρμακοδαίς;

Καὶ τὴν σάλα τῶν τροπαίων τὴν θυμῆσαι τὴν με γάλη,
ποῦ τὴν βλέπαμε κ' οἱ δῶ μας μὲ συμμένο τὸ κ εφάλη,
κι' ἀπερῶναμε μ' αὐτὴ
τὴν ἀπέρωρατη ψυχὴ μας,
καὶ οὐ κλέη λακρεϊτὰ
κάναμε τὴν προσυχή μας;

Τὰ θυμῆσαι τὰ παληῶρα,
ποῦ τρεχαε εἰς τοὺς χορὸς,
κι' ἔβλεπες τὸν Βασιλῆα
καὶ τοὺς εὐγενεῖς αἰροῦς;

Τὰ θυμῆσαι, βρε, τὰ πρώτα;
Πάντα τὰ θυμοῦμαι κλαίον,
δὲν ἔχθονα καὶ τὰ φθῶτα
τῶν χρυσαῖν πολυκαλαίον.

Τὴν θυμῆσαι βρε τὴν Ρῶ
ποῦταν πρῶτη τὸ χορὸ,
Τὸν κακὸ σου τὸν καιρὸ.

Τὴν θυμῆσαι καὶ τὴν Βῆτα;
Π. — Ἔτος κ' ἄνετος τὴν ἴθια.

Τὴν θυμῆσαι καὶ τὴν Δι
μὲ τὸ μαρῶσο τὸ παρῶ,
καὶ τὴν Ἄλφα τὴν τομῆλα
ποῦ ἴφορσοὺς πάντα μῆλο.

Τὰ θυμῆσαι, βρε, τὰ πρώτα,
καὶ τὴν Κάρπα καὶ τὴν Γῶτα.

πού φαινόταν και τὸ βρόδον
τῆς ἄλγης τῆς τὸ μαυροῦ;

Η. — Τῆς θυμοῦμαι τῆς νταρνάνας,
ποῦσαν εἰς τοὺς μπάλους μάννας.
Τῆς θυμοῦμαι τῆς μαροῦλαι,
τῶν Ρωμῶν τῆς ἄνα-Σόλαι,
ποῦ μὲ τρῶπικαις μενεῖσόλαι
ἔκανα τραγοῦδια σ' ὄλαι.

Φ. — Τὸς θυμάσαι τοὺς χοροὺς, μὰ κ' ἔκαινεὺς τοὺς σουπίδας,
ποῦ πηγαίναμε κ' ἔμει, τῶν κλειθῶν Ἑλλήνων παῖδες,
γὰ νὰ πρῶμα και νὰ φάμε
μ' ἔξοδα Βασιλικά,
κ' ἔξουσοῦσαμε κακὰ
καὶ τὸν κόσμο τὸν ἰνφάμε;

Η. — Ἄν ξεχνῶ, βρέ Φασουλή,
μὴτ' ἔκαινο τὸ τραπέζι,
καὶ συγκίνησις πολλή
τὴν ψυχὴ μου τὴν κίτσει.

Φ. — Τὰ θυμάσαι, βρέ, τὰ πρῶτα,
τῆς σοβανταμένης πλάταις,
τὰ κρασιὰ, τὰ σαλτασοῦτα,
καὶ τῆς Ροσοικαις σαλάταις;

Τὰ λησμώνησις τὰ πλοῦτη,
ποικυρθεῖς καὶ αὐ, βρέ βλάμη,
κ' ἄν ζαμπόν, κ' ἄν σαλάμι,
καὶ κανένα κότας μπουτι;

Καὶ τὰ πηγαίνας, ψωρίτη,
'στὸ φυλῆνο σου τὸ σπῆτ,
κ' ἔτρωγε κ' ἦ φαμελιὰ
μ' ἔξοδα τοῦ Βασιλῆ;

Η. — Ὅχι... δὴν ξεχάνω τώρα
'στὴ σημερινὴ μας φῆρα
τὰ παλῆτὰ τὰ μεγαλιὰ.

Κ' ὁ καθεὶς μελαγχολεῖ
καὶ δεσπόζει, Φασουλή,
πανταχοῦ μελαγχολία.

Λογαριζῶ σιουθροπὸς
πότ' ἔπρασεν καὶ πῶς
τὰ μακάρια τὰ χρόνια,
ποῦ και νῦν ἀνευφημαίς
κ' ἔχορταίναμε κ' ἔμεις
μὲ Βασιλικὰ ζαμπόνια.

Φ. — Πρὶν νάλθῃ ἔτιν Παρνασό, Περικίτο γουρλορημέτῃ,
'πέρασ' ἀπὸ τὸ Παλάτι,
καὶ μὲ μῆτρα βουρκομένη
κ' ἔποιν ῥώτησα φρουρῶ:
μήπως κάνουνε χορὸ
καὶ δὴν κάλεσαν κ' ἔμει;

Ἦλθον ἐκείνος ἀγριαίει καὶ μοῦ δίνει δρό οβαρκαίς
καὶ μοῦ λέει τρέβα τίωσ πρὶν νὰ φῆς καὶ κοντακίαις.

Ἦ χοροὺς μὲ τραμπουκῆς
κ' ἔδω πέρα τριγυρῆς;

Καὶ δὴν ἔξεραι ἢ Κορθῶνα
πῶς τὸν φαινεὶν γαμιθῶνα
'στὸν Τατόν κατοικαί,
καὶ θὰ τὴν εἰρῆς ἐκαί;

Μὲ καρδὴ καὶ μὸς γεμάτῃ
τριγυρῆσ' στὸ Παλάτι
τὸ καταπυρολημένο,
καὶ προσμένο καὶ προσμένο,
μὰ δὴν φαίνεται κανεὶς
δοσμος κ' ἔσφανῆς.

Ἄν' μπορὸ νὰ τὸ ποτίψω πῶς χορὸς δὴν θὰ γενῆ,
καὶ προσμένο νὰ φανῆ
φρακοφόρος καθάλαίρος,
κ' ἄν μεσοκόπος, κ' ἄν γέρος.

Περιμέν' ὀδυστοχῆς
'μπρὸς στὰ λείψανα τῆς σπάκτης,
καὶ μὲ λούζει καταρρακτηῆς
ἀταλειώτης βροχῆς.

Περιμένο περιμένο, μὰ κανεὶς ἀμάζης κρότος,
μὴτε μόνιππον ἢ οσοῦτα,
μὴτε φράκο, μὴτε φουστοῦτα,
μοναχὰ αἰγὴ καὶ σκότος.

Κ' ἔνόμοσα πῶς ἀνείξαν ἦ πόρταις πέρα πέρα
κ' ἦτο χοροῦ ὀδν κ' ἄλλοτε περιλαμπρος ἐσπέρα,
κ' ἔνόμοσα πῶς ἤρχοντο λογῆς λογῆς ἀμάζια,
κ' εἶδα νὰ βγαίνουεν θηλυκὰ
μὲ πλοῦσια γουναρικά,
βελούδα καὶ μετάζια.

Κ' ἀνέθικα κ' ἔγω μ' αὐτὰ
τοῦ Παλατιοῦ τὴν σφέλα,
κ' ἔλαμπαν κάλλη τορνεντὰ
μὲς τὸ χορὸ τὴν σάλα.

Κ' ἔπρόβαλαν οἱ Βασιλεῖς
κ' οἱ παῖδες τῆς παρῶρας,
κ' εἶδα τοὺς πρώτους τῆς Ἀύλης
κ' εἶδα κ' εἰθῆμους χήρας.

Πολλὰ ποδάρια ἔπαιρνε χορὸ μεγάλος ὀστρος,
μὴτ' ἔνας ἔνος ελαίτε κ' ἔγχῆμος Μινίστρος,
κ' ἦλθον κ' ἔγγλέκοι μαρκοὶ μ' ἔγγλέζικη παντῆρα:
κ' εἶπαν πῶς ἔνος δάκτυλος τοὺς ἔπρ' ἐκαί πέρα.

Ἦταν κ' ὁ Μαυρομυλιῆς,
μὰ κ' ὁ Κόντες, μὰ κ' ὁ Φάλλης,
ἦσαν κ' ἄλ' οἱ βουληφόροι
κ' οἱ βουβοὶ κ' οἱ λιμαδῶρα.

Ἦταν κ' ὁ Παναγιωτάκης, ἔπου εἶπαι στὰς κυρίας
φῆγον γὰ τὰς ἐνορίας.

Μά κι' εκείνος ὁ Θανάσης μὲ τὴν μέση τὴν κομψή
παρουσιακετο σ' ἄνδρ' ἄλλο,
ὅπου κάνει κι' ἕνα κι' ἄλλο
νὰ χορεύῃ σ' ὅτ' αὐτῆ.

Ἔλεγε πρὸς ἄλλους ἔπη
περὶ νέας εὐεξίας
ὁ Θανάσης Εὐταξίας.

Κι' ἀπ' τοῦ φράκου τοὺν τοῖπῃ
ἐκυλοῦσαν σ' ἄνδρ' ἄλλο
ἔλαχε φτηνῆς πακέτι.

Κι' ἡ Χαριλάου γόρβη κι' ἡ Δούδερ κι' ἡ Μαρκάτη,
κι' ἄλλες ἐκεῖναι, Περικλῆ σ' ἄνδρ' ἄλλο,
μὰ καὶ σπαθῆτος Ἰβλιπὸς τὰ μὲλ' ἀκνοβόλους
κι' ἦτο χορὸς καλλίτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἄλλους.

Κι' ἦτο πολὺς παροῦσιμός,
κι' ἦτο πολὺς συνωσιμιός,
ὅπου καθένος ἔλεγε πῶς σ' ἄνδρ' ἄλλο
καὶ τότε τότε μερικαῖς
ἀφράταις νιμάει καὶ γλυκαῖς
σ' ἄνδρ' ἄλλο, Περικλῆ, γλιστροῦσαν τοῦ Θανάση.

Κι' ἐνθ' οὗ λὲς παρκαρτεῖ ἀπὸ τῆς σάλα βγαίναμε
καὶ σ' ὅτ' αὐτῆ πηγαίναμε,

κι' ἐπίθεος ἐπρόκειτο σ' ἄνδρ' ἄλλο
ἐξαίφνης κ' ἄνδρ' ἄλλο, φωτιῆς γυμνασίαν.

Φωτιῆς φωνάζουσι πολλοὶ
καὶ πῦρ τὰ πάντα πυρπολεῖ,
καὶ τὸ Παλάτι φλέγεται μὲ φλόγα μανιώδη,
καὶ φεύγετε νὰ φεύγωμα, κι' ἀμέσως πάρτε πόδι.

Τότε δὴ τότε πανικός ἐν μέσῳ τοῦ σωροῦ
καὶ φαίνεται πυρφορέτας ἡ σάλα τοῦ χοροῦ,
καὶ τὰ σκαλιὰ κατέβαιναν τοῦ Παλατιοῦ μὲ τοῦμπαϊς
καὶ πυροσβέστεις ἔβρεχαν τὸν κόσμο μὲ τῆς τρούμπαϊς.

Τότε σ' ἐκαίγη τὸν πυρὸς τὴν φοβεράν κοιλίδα
δὲν ἔμειν' ἕνα τρικαντό, δὲν ἔμεινε βελίδα,
καὶ τότε κουραλῶσθησαν λογῆς λογῆς στολίδες
κι' ἀνέβουσαν χορευτριάων σοβάδες καὶ φτιασιδία.

Τὶ συμφοραῖς ἀνέβουσαν, φωνάζουσι τόσα κἀλλη,
τ' ἔλαχε καὶ τότε,
κι' ἔλασαν τὰ γόδακα τῶν μὲς σ' ἄνδρ' ἄλλο
καθὼς ἡ Σταχτοπούτα.

Τρέχουν νὰ σβύσουν τὴν φωτιῆ... δὲν δοῦνε, τοῦ κάκου...
τέρας τὸ πᾶν καὶ ῥάκη...
ἐκείνην τὴν ἄνδρ' ἄλλο καὶ τοῦ δικοῦ μου φράκου
κι' ἐγὼν ἔμεινα σακέτι.

Και τώρα μέ' από φωταγίας τών 'Ανακτόρων φθάνο
μέσ' σ' τὸν χορὸ τοῦ Παρισσοῦ περιγραφή νά κάνω,
ἀλλά δὲν βλέπω Βασιλείς
μήτε κανένα τῆς Ἀλλῆς.
Δὲν βλέπω μήτε Πρίγκηπα καὶ μήτε Πρίγκηπέσσ...
τὴν Νεγρεπόντη μοναχὰ κ' τὴν Πατρονέσα.

Π. — Κότταξε γύρω μὲ σπουδῆν,
τῶν μπάλων Δὸν-Κιχῶτη...
'Ἐθώ παροῦσα κ' ἡ Ναδὲν,
ἢ Σλημαν δηλονότι.

Φ. — Βλέπω κ' ἔθω, βλέπω κ' ἔκει... τί κόσμος ἀνυπόφορος!
δὲν εἶναι κ' ὁ Νικόλαος, δὲν εἶναι κ' ὁ Χριστόφορος.
Π. — Θά φῆς καμμιά σ' τὰ μούτσουνα, ποῦ κάνεις τὸν μεγάλο.
Φ. — Καθόλου δὲν ἰσάκτουα νὰ λθῶ σ' αὐτὸν τὸν μπάλο,
γχατ' εἶμαι φηφτωτο κ' ἔγ' ὠφράτσα βασιλική,
κ' ἔπου δὲν εἶναι Βασιλῆας κ' ἔγ' ὄν δὲν εἶμαι ἔκει.

Μήτε κανέναν Ἐπουργὸς καὶ μήτ' ἐπισημότης.
Π. — Ἰδοὺ παρὸν ὁ Μπαλτατζῆς, διπλωμάτια πρώτης.
Π. — Γιὰ κότταξε κ' ἔνδὸς μαλλιά...
Φ. — Βλέπεις Ἄνδρᾶ Πρίγκηπα;
Π. — Βλέπω τὸν Ἄνδρεάδην.
Μὰ κότταξε κ' αὐτὸν ἔκει...
Φ. — Μυρίζει μουρατάλα,
κ' ἀπὸ τοὺς Πρέσβεις, Περικλῆ, μόνον ὁ Ριμπαρμπέλα.

Π. — Γιὰ κότταξε, βρῆ Φασουλῆ, φηλὰ σ' τὴν γαλαρίε.
Φ. — Κιττάω πρόσωπ' ἄγνωστα καὶ κόσμον καχηνότα.
Π. — Ὅριστα κ' ὁ Βελοῦδιος μαζί μὲ τὴν κυρία,
σὲν μουσικοδιδάσκαλος χορεύει μὲ τὴν νότα.

Φ. — Κιττάω καὶ τὸν Ραγγαδῆ, τὸν ὄλο, τὸν Ἀλέξη.
Π. — Γιὰ κ' κωτῆς περὶλυπας χωρὶς νὰ θάξῃς λέξ;
Μέσα σ' τοὺς μπάλους ἔλλοτε σὲ χρόνια περασομένα
κ' ἄρσινικὸ καὶ θηλυκὸ δὲν ἄφινε κανένα,
καὶ μούκανε λεπτομερῆ τὸν ὀνοματὸν λίστα,
ποῦ μ' ἔπικανε, βρῆ Φασουλῆ, χαμοσυρτὸ καὶ νόστα.

Τώρα γχατ' βουδῶθηκες... νὰ κ' ἕνας φαλακρὸς
μὲ δυνατὸ μεράκι...

Φ. — Δὲν ἦλθε καὶ τῆς Ζάκερης, ἔπειτος ὁ Δουρὸς,
μόνον ὁ Ζαχαράκιη.

Π. — Πάστραφε τώρα τὰ γαλιὰ καὶ κότταξε κ' ἔκείνη
γλυκερὰ σὰν τὸ σαλέμ...
ὁ κύριος Γεννησοληρτὸν μπάλο διαυθῶν
κ' ὁ Κόνσολας τὸν βλέπει.

Ἰδὲ σ' τὴν θίνην τοῦ χοροῦ
κ' αὐτὸ τὸ κερτοσάκι,
τὴν Κερσιζῆ, τὴν Κατσαροῦ,
μὰ καὶ τὴν Ἀνδρονειάδην.

Φ. — Δὲν ὄλο, Περικλῆ, νὰ δῶ καμμιά μὴδὲ κανένα
καὶ βλέπε σὸ γιὰ μένα.

Π. — Ἄν θάλῃς νὰ σ' ἐνημερῶ, ἴδο κ' ἡ Λιμπερῆνη,
ἀν δὲ κ' ἐνημερότερος, ἴδο κ' ἡ Μαζαράκη,
ἀν δὲ κ' ἐνημερότατος νὰ κ' ἡ Λαμπαδοῦρη...
Φ. — Ὅμοια καμμιά δὲν φαίνεται μορφή Σακρεταρίου,
μήτε καμμιά Πομπιαδούρ μ' ἔλαξάνθ' περοσάκι...
Π. — Τοῦλάχιστον, βρῆ Φασουλῆ, δὲν βλέπεις τὴν Δελουκά;

Φ. — Δὲν βλέπω μούτρα κανέναν τοῦ Στέμματος Συμβούλου.
Π. — Δὲν βλέπεις, βρῆ, τοῦλάχιστον τὴν Λιδάθινουπολίου;
Φ. — Δὲν χῶνι γύρω μουρῶνατ' Πλακατζῆν ἠμποποῦσι.
Π. — Τοῦλάχιστον, βρῆ Φασουλῆ, δὲν βλέπεις τὴν Παμπούκη;

Ἰδοὺ καὶ μία, θεριακλή,
γλυκίτατη μπομπότα...

Φ. — Ποῦ Βασιλέων, Περικλῆ,
καὶ Μεγιστάνων χῶντα;
Μήτε Δραγόνει φαίνονται καὶ τῆς Ἀλλῆς Κοζάκια.
Π. — Δὲν βλέπεις τὴν Δραγοῦμενα, δὲν βλέπεις τὴν Βρουζάκη;

Φ. — Ποῦ κ' ἐδῶ γενεῖς Πατρίνοι μὲ μούτρο λαμπερὸ;
κ' ὁ γέρος ὁ Πατρίκος, δὲν εἶναι σ' τὸ χορὸ.
Π. — Μὰ πῶς τὸ βρῖσκες, Φασουλῆ, κ' ἔκει τὸ κούφτο;
Φ. — Μήτε κ' ἡ Πῶπ δὲν φαίνεται σ' τὴν γαλαρίε φέτο.
Π. — Ἰδοὺ κ' ὁ Σλημαν ἀπ' ἔθω, κ' ὁ Κῶρος ἀπ' ἔκει,
ποῦ τώρα σ' τὴν Ἔστια τοῦ βρῖσκες καὶ μουσικῆ.
Φ. — Δὲν ἦλθε κύριος κανεὶς κορδωμάτος καὶ τόφου,
μὰ κἀποὺς ἔσπροβάλλει
κ' ἔχει μεγάλο χάλι,
ποῦ λὲς ἀπὸ τὰ Χάλαρα πῶς β' ἦγνε τῆς Σερῆφου.

Π. — Καὶ τὰρ ἔσπαμε, Φασουλῆ, κ' ἔμειν' σ' τὸ κωλικεῖον,
μήπως ἔκει τὸ νόστιμον ταλαίτωρον σπαρίον,
κ' ἀμφοτέρω συντραβόντες καὶ πίνοντες ἀνέπιος
ἄς συγχαροῦμεν, ἀδελφεῖ, τὸν Παρίωσαν κ' ἔφέτος.

Σύλλογον εὐφημήσωμεν τὰ μέλιστα σωτήριον,
μ' ἔκεινον τοῦ τὸν Περικλῆν, εἰσπράκτορα θραστήριον,
μὰ πάντας ἐνθαρόνουμεν μὲ δαχίλιε ἐπαύσιον,
τοὺς ἐν αὐτῷ δουλειοντάς καὶ συνεργάζομένους,
κ' ἄς περιμένουμεν χορὸν λαμπερὸς ἐπιτυχῆ
σὲ χρόνον προσεχῆ.

Φ. — Κέρνα νερὸ Δεξαμενῆς καὶ πόσραξε μὴ στάξῃ...
Π. — Τάεροπλάνον Μπεριῦ μὸν λὲν πῶς; θὰ πετάξῃ.
Φ. — Θαρρὸ κ' αὐτὸ πῶς δὲν πετᾷ καθὼς; καὶ τὸ Βαρῶνα.
Π. — Ἐθὲλ λοιποὶ ὁ Παρισσοῦς...
Φ. — Ἐβρῶνα καὶ τὸ χρέσο.

Μὰ κ' ἀποδοῖς ποικιλίας,
μ' ἔλλους λόγους ἀγγελαίς.

Μ' αὐτὴν τὴν Βιεννέζην τὴν ὀπερῆτα πᾶσι
τί γλάνη σ' τὸ Δημοτικὸ ἔσπρησ' μεγάλη.
Ὅντας ἐπαύσιον ἔπιος αὐτοῦ ὁ Κονταράτος,
ποῦ γιὰ θιάσου φαίνεται πῶς εἶναι ρασινατός.

Σ' τὸ Φαρμακεῖον τοῦ γινωστοῦ Μαρτινοπούλου τώρα
αὐτόματα φουρτὰκὰ δάβρητ' ἐμχανήματα,
ὅπου γλυτάνουν πρόσωπα πολλῶν γυναικῶν
ἀπὸ συχνῶς τραυματισμοῦ καὶ φουρτῶσαν κοφίματα.